

berriak ziri

GENNADI ZIUGANOV

Errusiako Alderdi
Komunistako buruzagia

«Gure buruzagiak Indar
Armatuak desegiten ari dira,
eta, horren bitartez,
nazioarteko parekotasun
estrategikoa»

EL PAIS

XABIER OTAEGI

Txirri pailazoa

«Gurea oso herri jipoitua da,
asko sofritu dugu, eta herri
zapalduenek umore handiagoa
dute»

EL DIARIO VASCO

MONTXO ARMENDARIZ

Zinema zuzendaria

«Duela hainbat urte, edozein
proposamen edo adierazpen
artistikok iraun egiten zuen;
orain, berriz, dena berehala
iraungitzen da, eta kaleratu
bezain laster modatik joana da»

EL CORREO

JUAN ECHANOVE

Aktorea

«Futbolak politika ordezkatu
du»

EL MUNDO

iritziak

zuzendaria

Garraio publikoak bultzatu nahi baditugu,
erraztasunak jarri behar dira, eta ez oztupoak.

• Mikel Garmendia

AZPEITIA (GIPUZKOA)

Auzitegi Nagusiaren justizia

Prentsaren bidez, jakin izan dut
Euskal Autonomi Erkidegoko
Auzitegi Nagusiak, UPVk, 1994an, nire kontra jarri-
tako zigorra (bi urtez enplegu eta soldatarik gabe)
berretsi duela.

Hona hemen arazo honi buruz uste dudana:
UPVko Epaitegiaren aurrean, nire defentsa bakarra
Platonen esaldia izan zen: «Injustizia egiten duena
ez da inoiz zoriontsu izango». Esaldi horri indarrean
dago gaur egun inoiz baino gehiago.

Auzitegi Nagusiari eman nion erantzunean, Pas-
calek duela 400 urte antzeko epailei emandakoa
izan zen. «Justutasuna indartsua izatea ezinezkoa
denez, indartsua dena justu bihurtu da halabeha-
rrez».

Berri honen egokitasuna Platonek esandakoa-
ren sintoma dela uste dut: erabaki honekin eginda-
ko injustiziaz eta beste ehun ebazpen antzekoekin
egindakoaz UPVk ez du lasaitasunik izango.

Nire lagun kaleratuen aurka aterako diren ebaz-
penekin antzera gerta daiteke.

Nire lagun kaleratuak UPVko irakasle propioak
izango direnean, baino ez da justiziarik egingo
UPVn.

Horretarako, justua dena indartsu bihurtzea
horixe da justizia egiteko bide bakarra. Hona
hemen gure konprometua.

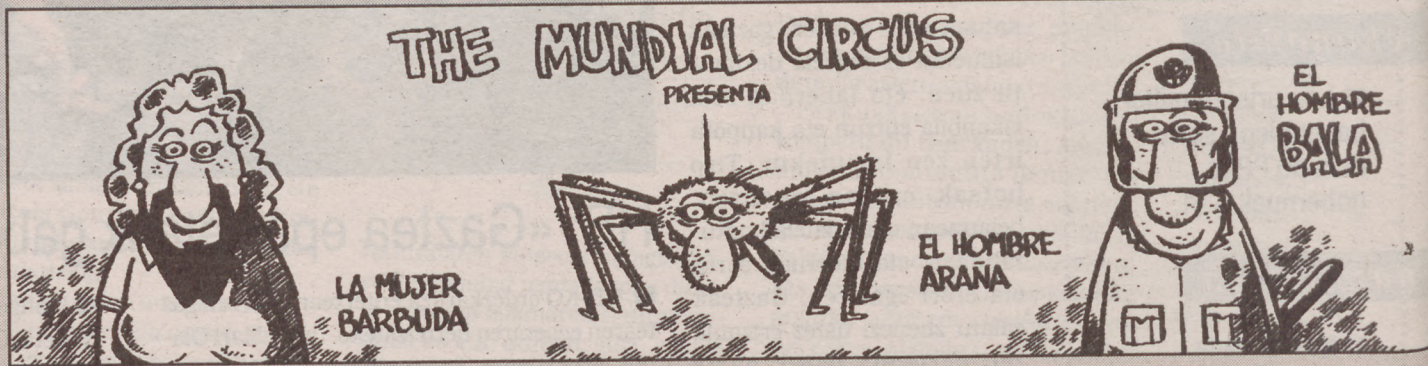
• Nikolas Xamardo

GASTEIZ

Koordinazio falta

Garraibide publikoen erabiltzaile
ohikoa naiz. Askotan hartzen ditut
trenak eta autobusak Donostiara iritsi ahal izateko.
Gehienetan La Guipuzcoana autobus zerbitzua era-
biltzen dut, baina asteburuetan zerbitzu eskasa
eskaintzen duenez (igandeetan bi autobus soilik),
Eusko Trenbideen zerbitzuaz baliatzen naiz nire
bidaia egiteko.

Eusko Trenbideak enpresa publikoaren barne-
an ordutegiaren dagoen antolaketa eskasa salatu
nahi dut gutun honen bidez. Ordutegien deskoordi-
nazioa nabarmena da Azpeititik Donostiara
bidaia egiterakoan. Hona hemen horren adibide
bat: Azpeititik Donostiara trenetaz joateko, lehenda-
bizi autobusa hartu behar izaten dut Zumaiaraino,
eta ondoren tren Donostiara. Aldaketa hau egi-
terakoan ordutegien deskoordinazioa erabatekoa
da. Azpeititik Zumaiara doazen autobusen ordute-
gia eta Zumaiatik Donostiara dozen trenen ordute-
gia erabat anarkikoa da; bakoitzak bere ordutegia
du eta hainbat aldiz ez dute bat egiten. Azpeititik
Zumaiara iritsi eta hainbat denbora zain egon
beharra izatea ez da oso normala. Trenaren eta
autobusaren arteko loturak ezin al dira modu logi-
koagoan antolatu? Eusko Trenbideetako ordute-
gien koordinatzaileak non daude? Normala al da
autobusa iritsi baino zortzi minutu lehenago tren
irtetea, ordutegiari jarraituz, noski? Ezin al dira
modu egokiagoan biak lotu?

— Emakume bizartsua / Armiarma gizona / Bala gizona

U d a m i n a

Pako
Aristi

Argazkien garaia

Oporren amaieran argazki-dendak
berpiztu egiten dira; badator sutondo-
an edo taberna-zokoan lagunei gure
egonaldiaren argazkiak erakusteko
garaia, eta prest eduki behar da irudi
sorta potoloa.

Geure buruak beti gazte eta lirain
mantendu beharra hain era bortitze-
an barneratzen zaigun garai honekin
argazkia bat ez zetorrela uste nuen,
denboraren iraganak eragin dizkigun
zimurak are nabarmenago agertzen
baitira argazki zahar bateko gazte-
sunarekin geure burua alderatzean,
baina oker nengoen; argazkia komu-
nikaziorako tresna bilakatu dugu,
oraindik ere gizakumearengan komu-
nikazio beharra handiagoa baita
zahartu gärela dioten konparazioeki-
ko beldurra baino.

Gero eta gaizkiago hitz egiten
dugu; hiri baten xarma, sentimendu

baten koloreak, inpresio baten mika-
tza kontatzen ez dakigu. Garrantzi-
tsuena, gure bidaia-erperientzia,
argazkien esku uzten dugu, eta hitz
egitea lagunengana hurbiltzen gai-
tuen beste komunikazio bat da: argaz-
kiak atera ziren uneaz mintzo gara,
hau da, irudiaz, ez bidaiaz.

Argazkia integrazio bide bat ere
bada: oportetara joateko zoria izan
duen jendetza horretan integratzen
gaitu. Begiratu ondo bestela: opor-
argazki gehienak igoal-igoalak dira.
Enparantza distiratsua, itsasertzak,
palmondoz jositako pasealekuak,
Obradoiroko enparantza, paella
jaten... Ordea, era berean argazki
hauek guztiak ez dira aldizkarietan
jende aberatsak agertzen diren haien
imitazio txar bat baino: Erregea paella
jaten, Jesulin Obradoiron, Rachel
Mosquera pasealeku palmondotsuan.
Irudi mailan gutxienez pobrea abera-
tsekin berdintzen duen tresna izan
daiteke argazkia.

Bizitzan halako jarraipen bat er-
ezartzen duela iruditzen zait. Hor da-
de urte askotako oporren argazkiak
esanez: beno, bizitza ondo doakizu
zintzoak izan zarete eta lortu duzu
aurten Turkiako ibilaldia, iaz Italiako
bezala, aurrekoan Kubakoa bezala,
hura baino lehen Londresekoa bezala.
Horrela, argazkia ordena bate-
barruan bizi den jendearen saria bil-
katzen da, argazkiak ikustea burge-
baita, sedentarioen plazerra. Argaz-
kiak ikusi eta erakutsi beharra duen
gutxi bidaia duela ari da esaten, eze-
horregatik ari da bere lorpena nabar-
mentzen, eta bere normaltasuna azpa-
marratzen: ez du lanean hutsik egi-
dirua aurreratu du, gastuak on-
neurtu, sakrifizioak ongi burutu, eta
orain gelditu zaio oportetara joate-
li hondarra.

Benetako ibiltariak, bidaia-ri ona
ez du argazkirik ateratzen. Aski
bidaian ikasi duenaz bizitzan jarra-
tzea.

EL CORREO

EDITORIALA

1997ko abuztuak 26

Terrorerik gabe mintzatu

IRAK uztailaren 20an jakinara-
zitako su-etenaren ondoren
beteta gelditu da Sinn Feinekin
edozein harreman politiko izate-
ko Londresek aurreratutako
premisia: armak, armairura.
Londresek negoziazio politi-
koa eta bakezkoa onartzen du
terroristen presioarekin hitz
egiteari uko egiten dion indar
berarekin onartu ere. IRAren
tzat, prozesuak amaieran eka-
rri behar du uhartea batzea
Irlanda burujabea. Erresuma
Batuaren ikuspegitik, bakea
besterik ez da negoziatzen, eta
akordio politiko guztiak, lortu-
gero eta maila konstituziona-
laz hornitzeko gogoa izanet-
gero, erreferendumeren era-
mango dira. Terrorerik gabe, hitz
egin daiteke; mehatxuekin, ez.
Horretan ez dago Tony Blair
berririk, Erresuma Batu berri-
rik ez dagoen arrazoi beraga-
tik.

hemeroteca

TASIO / EGIN